A°. 1940. N°. 47.

PUBLICATIEBLAD.

VERBETERBLAD.

In het derde lid van artikel 53 vervalt het woord „het" vóór het woord „bedrijf".

Het verbeterblad van 5 Februari 1941 vervalt.

Willemstad, 8 Mei 1941.

De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.

A° 1940. N° 47.

PUBLICATIEBLAD.

LANDSVERORDENING *van den 30sten April 1940 op de Inkomstenbelasting 1940.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is, de bepalingen aangaande de heffing van een belasting naar het inkomen opnieuw te regelen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK I.

Belastingplichtingen.

Artikel 1.

1. Onder den naam van „inkomstenbelasting" wordt een belasting geheven, waaraan onderworpen zijn zij, die binnen het gebiedsdeel Curaçao wonen.

2. Indien iemand metterwoon binnen het gebiedsdeel Curaçao terugkeert binnen een jaar nadat hij heeft opgehouden binnen het gebiedsdeel Curaçao te wonen, wordt die terugkeer geacht reeds op den dag van zijn vertrek te hebben plaats gehad, tenzij blijkt, dat hij tijdens zijn afwezigheid op het grondgebied van een vreemden Staat heeft gewoond.

3. Als niet binnen het gebiedsdeel Curaçao wonend wordt beschouwd hij die tijdelijk binnen dat gebiedsdeel verblijft en hetzij in Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname woont, hetzij aldaar nog geacht wordt te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen.

4. Waar iemand woont wordt overigens naar de omstandigheden beoordeeld.

Artikel 2.

Aan de inkomstenbelasting zijn mede onderworpen de niet binnen het gebiedsdeel Curaçao wonende personen die :

a. het genot hebben van een binnen het gebiedsdeel Curaçao gelegen onroerend goed of van een op zoodanig goed gevestigd recht ;
b. gerechtigd zijn tot de opbrengst van een schuldvordering, welke, wat de hoofdsom betreft, verzekerd is door hypotheek, gevestigd op een binnen het gebiedsdeel Curaçao gelegen of gevestigde onroerende zaak ;
c. persoonlijk dan wel door vertegenwoordigers of gemachtigden een bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en betrekking daaronder begrepen) binnen het gebiedsdeel Curaçao uitoefenen, tenzij dit slechts tijdelijk geschiedt en korter dan drie maanden achtereen duurt ;
d. op andere wijze dan onder letter c bedoeld doch niet ingevolge een loopende arbeidsovereenkomst voordeel trekken uit een binnen het gebiedsdeel uitgeoefend bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en betrekking daaronder begrepen), tenzij die uitoefening tijdelijk geschiedt of het voordeel door de winstbelasting is of wordt getroffen ;
e. een uit 's Lands kas bezoldigd ambt bekleeden en buiten het gebiedsdeel Curaçao werkzaam zijn ;
f. recht hebben op periodieke uitkeeringen ten laste van de begrooting van het gebiedsdeel Curaçao, dan wel uit het Algemeen Curaçaosch Pensioenfonds.

Artikel 3.

De volgende verrichtingen van niet binnen het gebiedsdeel Curaçao wonende personen worden, ook voor zoover zij plaats

vinden binnen het gebiedsdeel Curaçao, niet aangemerkt als uitoefening van een bedrijf of beroep binnen dat gebied :

a. het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tusschen Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname en het buitenland eenerzijds en plaatsen in het gebiedsdeel Curaçao anderzijds ;
b. de werkzaamheid van personeel op vervoermiddelen, die het verkeer met Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname en het buitenland onderhouden.

HOOFDSTUK II.

Binnen het gebiedsdeel Curaçao wonende belastingplichtigen.

Artikel 4.

1. De binnen het gebiedsdeel Curaçao wonende personen zijn belastingplichtig naar hun zuiver inkomen.

2. Onder inkomen wordt verstaan de som van hetgeen, in geld of geldswaarde, zuiver genoten wordt als opbrengst van :
   a. onroerende goederen ;
   b. roerend kapitaal ;
   c. onderneming en arbeid ;
   d. rechten op periodieke uitkeeringen.

Artikel 5.

Als opbrengst van onroerende goederen worden beschouwd de voordeelen die, anders dan door de uitoefening van een bedrijf of beroep, van gebouwen, gronden, mijnen en wateren worden getrokken, zooals :

huur- of pachtsommen en verdere praestatien van huurders of pachters ; vruchten waarvan het genot bij verhuring of verpachting is voorbehouden ;

de huurwaarde van gebouwen, gedeelten van gebouwen of gronden bij eigen gebruik voor woning of tot huishoudelijke doeleinden ;

uitkeeringen terzake van opstal of erfpacht ;

uitkeeringen terzake van grondrente of andere op onroerend goed gevestigde schuldplichtigheid.

Artikel 6.

1. Als opbrengst van roerend kapitaal worden beschouwd de vruchten van kapitaal, dat niet in onroerende zaken of in een eigen bedrijf of beroep is belegd, zooals:
rente van inschrijvingen op de grootboeken der Nederlandsche of andere schuld, dividenden en rente van aandeelbewijzen, obligatiën of andere effecten ;
uitkeeringen op geldschieting en commandite ;
rente van andere schuldvorderingen, uit welken hoofde ook, onverschillig of van de schuld een bewijs is afgegeven en of de betaling door hypotheek of op andere wijze is verzekerd ;
rente, begrepen in de aflossing van schuldvorderingen ;
altijddurende rente.

2. Aandeelbewijzen en obligatiën, die aan aandeelhouders anders dan tegen storting van de volle nominale waarde worden uitgereikt, worden als dividenden beschouwd tot het bedrag, ten aanzien waarvan niet blijkt, dat storting heeft plaats gevonden of zal plaats vinden. Bijschrijving op aandeelbewijzen wordt met uitreiking van zoodanige bewijzen gelijkgesteld.

3. Geheele of gedeeltelijke teruggave van hetgeen op aandeelen is gestort wordt als dividenduitkeering aangemerkt, indien en voorzoover er zuivere winst is, tenzij tevoren het maatschappelijk kapitaal van het lichaam dat de teruggave doet, door wijziging in de akte van oprichting, dienovereenkomstig is verminderd.

Artikel 7.

1. De opbrengst van onderneming en arbeid omvat de niet onder artikel 6 vallende voordeelen, die als winst, honorarium, traktement, salaris, arbeidsloon, vrije woning, aandeel in winst of overwinst, vacatie- of presentiegeld of onder welken naam en in welken vorm ook, verkregen worden uit bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en betrekking daaronder begrepen) en uit handelingen, werkzaamheden en diensten van elken aard.

2. Tot de opbrengst van een bedrijf wordt mede gerekend het eigen verbruik van in het bedrijf voortgebrachte of verkregen vruchten in den ruimsten zin of van waren, die in het bedrijf worden vervaardigd, bewerkt of ten verkoop ingeslagen.

3. De betaling, die de leden eener vereeniging of de aandeelhouders eener vennootschap van de vereeniging of vennootschap ontvangen voor geleverde goederen of verrichten arbeid, wordt tot haar volle bedrag als prijs der goederen of als arbeidsloon beschouwd.

4. Wegens uit een betrekking (ambt, waardigheid en bediening daaronder begrepen) verkregen voordeelen, voortvloeiende uit aanspraken op uitkeeringen, worden, voor dengene, die de betrekking uitoefent, mede tot haar opbrengst gerekend :
   a. indien de aanspraken worden of zijn toegekend jegens een ander dan den werkgever en de werkgever bij dien ander stortingen verricht ten einde de aanspraken te dekken of gedekt te houden : de bedoelde stortingen ;
   b. in niet onder a genoemde gevallen : de bedragen die, naar schatting, door den werkgever gestort zouden worden, indien het onder a genoemde geval zich zou voordoen.

5. Voor de toepassing van het vierde lid worden onder aanspraken op uitkeeringen verstaan : aanspraken om, na verloop van tijd of onder een voorwaarde, één of meer uitkeeringen te ontvangen, onverschillig wie de gerechtigde is. Indien en voor zoover echter een aanspraak wordt gedekt of gedekt gehouden door stortingen van den werknemer, blijft zij buiten aanmerking.

Artikel 8.

De opbrengst van rechten op periodieke uitkeeringen omvat de verlof- en nonactiviteitstraktementen, wachtgelden, pensioenen, lijfrenten, alsmede de verschuldigde verstrekkingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken en, in het algemeen, alle verschuldigde uitkeeringen en verstrekkingen, niet aan de vervulling van een ambt of dienstbetrekking verbonden, die bij overlijden van den gerechtigde, of van een derde, eindigen.

Artikel 9.

Als inkomen of deel van het inkomen wordt niet beschouwd:

a. ten aanzien van minderjarigen,hetgeen zij van hun ouders voor onderhoud en opvoeding genieten of hetgeen hun in den vorm van een lijfrente of andere periodieke uitkeering door hun ouders is toegekend ;

b. het aandeel in de winst van coöperatieve vereenigingen, dat door de leden naar den maatstaf van de door hen bestede som wordt genoten, mits het doel der vereeniging niet met het bedrijf of beroep harer leden in verband staat ;

c. het aandeel in de winst van verzekeringmaatschappijen, dat door de verzekerden als zoodanig wordt genoten ;

d. winst ontstaan enkel door speculatie in fondsen of goederen, anders dan in de uitoefening van een bedrijf ;

e. de onder het vierde lid van artikel 7 vallende voordeelen, indien en voor zoover de daar bedoelde aanspraak wordt toegekend overeenkomstig een pensioenregeling ; wordende ten deze onder pensioenregeling verstaan iedere regeling welke uitsluitend ten doel heeft de verzorging bij invaliditeit en ouderdom van werknemers of gewezen werknemers en voorziening in het levensonderhoud van hunne weduwen, minderjarige kinderen en pleegkinderen, een en ander door middel van pensioen.

f. de uitdeelingen van winst, welke worden getroffen door de winstbelasting, van binnen het gebiedsdeel Curaçao gevestigde naamlooze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandeelen of andere vennootschappen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandeelen is verdeeld, coöperatieve vereenigingen, onderlinge verzekeringmaatschappijen, vereenigingen en stichtingen.

Artikel 10.

1. De opbrengst eener bron van inkomen wordt, ter berekening van haar zuiver bedrag, verminderd met de kosten tot verwerving, inning en behoud der opbrengst en met de op de opbrengst rustende lasten, zooals :
de bedrijfs- en beroepskosten, waaronder worden verstaan de kosten noodig voor de uitoefening van een bedrijf of beroep of rechtstreeks daartoe betrekking hebbende, met in-

begrip van kosten van onderhoud, verschuldigde renten en belastingen, die op het bedrijf of beroep drukken ;
de volgende kosten, voor zoover zij niet reeds als bedrijfs- of beroepskosten in aanmerking komen : kosten van verzekering en onderhoud van onroerende goederen, uitkeeringen wegens opstal of ander zakelijk recht krachtens hetwelk de belastingplichtige het genot van onroerend goed heeft, op onroerende goederen rustende belastingen en uitkeeringen wegens daarop gevestigde schuldplichtigheid, kosten van verhuring of verpachting van onroerende goederen, kosten vallende op de verzilvering van coupons, kosten van beheer.

2. Van de onzuivere opbrengst van een bedrijf of beroep worden bovendien afgetrokken de afschrijvingen op zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebruikt, en de afschrijving op schuldvorderingen, een en ander volgens goed koopmansgebruik.

3. Van de onzuivere opbrengst eener bron van inkomen, niet vallende onder het vorige lid, wordt bovendien afgetrokken de afschrijving welke noodig mocht zijn, wegens het afloopen van een den belastingplichtige toekomend recht dat aan een termijn is gebonden.

4. Traktementen en andere belooningen alsmede verlof- en nonactiviteitstraktementen, wachtgelden en pensioenen worden verminderd met verplichte pensioenbijdragen ; wordende ten deze onder pensioenbijdragen verstaan, bijdragen welke geschieden krachtens een pensioenregeling, voldoende aan de in artikel 9 letter e opgenomen omschrijving.

5. De opbrengst van ambt, waardigheid, bediening of betrekking wordt voorts verminderd met hetgeen daarin is begrepen wegens voordeelen als bedoeld zijn in het 4de lid van artikel 7, alsmede met niet onder het vorige lid vallende verplichte stortingen als bedoeld zijn in den laatsten zin van dat artikel, zulks met dien verstande, dat in totaal niet meer mag worden afgetrokken dan een bedrag niet hooger dan vijf ten honderd van de opbrengst van ambt, waardigheid, bediening of betrekking waaraan de verplichting is verbonden en tot een maximum van *f* 800.—.

Artikel 11.

1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebruikt, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf en andere uitgaven van dien aard, worden niet als bedrijfs- of beroepskosten beschouwd.

2. Uitgezonderd zijn :
   a. de uitgaven noodig ter vervanging van zaken, waarop niet wordt afgeschreven, gebouwen niet daaronder begrepen ;
   b. de uitgaven tot aanschaffing van voorwerpen van geringe waarde, voor zoover die uitgaven gewoonlijk tot de dagelijksche onkosten van het bedrijf of beroep worden gerekend.

3. Voorts is geen aftrek toegelaten ter zake van het vormen of vergrooten van een reservefonds of voor interest van eigen kapitaal.

Artikel 12.

1. Voor de heffing der belasting wordt de opbrengst bepaald van de bronnen van inkomen, die bij den aanvang van het belastingjaar voor den belastingplichtige bestaan. Bedrijven, beroepen, handelingen, werkzaamheden en diensten, die vóór dat tijdstip door hem zijn uitgeoefend, verricht of bewezen, worden als een bestaande bron van inkomen aangemerkt, indien zij niet voorgoed zijn gestaakt.

2. Ten aanzien van personen, die op een later tijdstip belastingplichtig worden, treedt dat tijdstip voor den aanvang van het belastingjaar in de plaats.

Artikel 13.

1. De opbrengst van iedere bron van inkomen wordt gesteld op het bedrag dat zij voor den belastingplichtige zuiver

heeft opgeleverd over het laatst verloopen kalenderjaar of, voor zooveel de opbrengst van onderneming of arbeid betreft over het laatst verloopen boekjaar, indien dit niet met het kalenderjaar samenvalt.

2. Aandeelen in de opbrengst van een bedrijf of beroep, dat niet door den belastingplichtige zelven wordt uitgeoefend, worden beschouwd als baten van het kalenderjaar waarin hun bedrag wordt vastgesteld.

Artikel 14.

1. Is de opbrengst van eenige bron van inkomen nog niet over een vol kalender- of boekjaar door den belastingplichtige genoten, dan wordt zij in rekening gebracht tot haar bekend of te begrooten jaarlijksch zuiver bedrag. Voor de vaststelling van dit bedrag wordt uitsluitend op bij den aanvang van het belastingjaar bestaande feiten gelet.

2. Ten aanzien van personen, die op een later tijdstip belastingplichtig worden, treedt dat tijdstip voor den aanvang van het belastingjaar in de plaats.

Artikel 15.

1. Bevordering of verplaatsing in een anderen werkkring, bij een tak van openbaren dienst of in dienst van een bijzonder persoon of lichaam, wordt niet beschouwd als het ontstaan eener nieuwe bron van inkomen.

2. Daarentegen wordt het ontstaan eener nieuwe bron van inkomen aangenomen bij aanvaarding of hervatting van eenigen dienst binnen het gebiedsdeel na dienstverrichting in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of in het buitenland.

Artikel 16.

De jaarlijksche zuivere opbrengst van tijdelijk niet belegde gelden wordt bepaald naar de wijze, waarop zij zullen worden belegd of, indien aan de gelden nog geen bestemming is gegeven, op vijf ten honderd berekend.

Artikel 17.

1. Waneer ten aanzien eener bron van inkomen bij toepassing der regelen omtrent de bepaling der zuivere opbrengst een verlies wordt verkregen, komt dit in mindering van de zuivere opbrengst der verdere bronnen van inkomen.

2. Indien en voor zoover verrekening van een verlies volgens het eerste lid niet mogelijk is, heeft verrekening plaats bij de vaststelling van het inkomen, voor het volgend belastingjaar en indien en voor zoover zij ook dan niet kan plaats vinden, bij de vaststelling van het inkomen in het daarop volgend belastingjaar.

Artikel 18.

1. Op zich zelf staande werkzaamheden blijven bij de toepassing der artikelen 12 tot en met 17 buiten aanmerking.

2. Heeft de belastingplichtige in het laatst verloopen kalenderjaar een opbrengst van op zich zelf staande werkzaamheden genoten of een uit zoodanige werkzaamheden voortgesproten verlies geleden, dan wordt het volgens de genoemde artikelen bepaalde inkomen met het zuivere bedrag dier opbrengst vermeerderd of met dat verlies verminderd.

Artikel 19.

1. Van het volgens artikel 12 tot en met 18 bepaalde inkomen worden, ter berekening van het belastbaar (zuiver) inkomen, afgetrokken de door den belastingplichtige verschuldigde en niet met een bron van zijn inkomen in verband staande :
   a. lijfrenten, pensioenen en andere periodieke uitkeeringen en verstrekkingen als bedoeld bij artikel 8 ;
   b. altijddurende renten ;
   c. renten van andere schulden ;
   d. premiën voor levensverzekering, lijfrente of pensioen ;

   een en ander tot het jaarlijksch bedrag bij den aanvang van het belastingjaar of bij het ontstaan van de belastingplicht in den loop van dat jaar.

2. Voor de premiën, bedoeld onder letter d van het vorige lid, kan niet meer dan vijf ten honderd van het inkomen en niet meer dan *f* 800,— worden afgetrokken. Voor hen, op wie het bepaalde in het 4de of 5de lid van artikel 10 van toepassing is, kunnen die premiën slechts voor aftrek in aanmerking komen, indien en voorzoover de volgens dat voorschrift toegelaten aftrek beneden evengenoemde grenzen blijft.

3. Ter zake van onderhoud en opvoeding van minderjarige kinderen en ter zake van lijfrenten of andere periodieke uitkeeringen aan minderjarige kinderen toegekend, is geen aftrek toegelaten, met dien verstande, dat wanneer wettige, gewettigde, aangehuwde of erkende natuurlijke minderjarige kinderen van den belastingplichtige op 1 Mei van het belastingjaar elders vertoeven om een niet binnen het gebiedsdeel Curaçao aanwezige inrichting van onderwijs te bezoeken en geheel ten laste komen van den belastingplichtige, voor ieder kind het volgens de artikelen 12 tot en met 18 bepaalde inkomen wordt verminderd met een bedrag van *f* 600.-

HOOFDSTUK III.

Niet binnen het gebiedsdeel Curaçao wonende belastingplichtigen.

Artikel 20.

1. De niet binnen het gebiedsdeel Curaçao wonende personen, vallende onder artikel 2, zijn belastingplichtig naar hun zuiver inkomen, opgevat en berekend volgens de bepalingen van Hoofdstuk II, met dien verstande, dat te hunnen aanzien op geen andere bronnen van inkomen wordt gelet dan op de opbrengst van :
   a. binnen dit gebiedsdeel gelegen onroerende goederen;
   b. schuldvorderingen, verzekerd door hypotheek op een binnen dit gebiedsdeel gelegen of gevestigde onroerende zaak en andere bestanddeelen van het roerend kapitaal, geen effecten zijnde, welker opbrengst afhankelijk is, hetzij van de opbrengst van een bedrijf of beroep, waarvan de zetel binnen dat gebied is gevestigd, hetzij van de hoeveelheid of de opbrengst van eenig product, binnen dit gebiedsdeel gewonnen, bewerkt of verwerkt;

c. bedrijven en beroepen, die en voor zoover zij binnen dit gebiedsdeel worden uitgeoefend, tenzij die uitoefening slechts tijdelijk en korter dan drie maanden achtereen geschiedt;
d. uit 's Lands kas bezoldigde ambten, zoomede rechten op periodieke uitkeeringen in den vorm van verloftraktement, nonactiviteitstraktement, wachtgeld, onderstand, pensioen of gagement ten laste van de begrooting van Curaçao dan wel uit het Algemeen Curaçaosch Pensioenfonds.

2. Aftrek volgens artikel 19 is alleen toegelaten voor de renten van schulden waarvoor binnen het gebiedsdeel Curaçao gelegen of gevestigde onroerende zaken hypothecair zijn verbonden.

Artikel 21.

1. De niet binnen het gebiedsdeel Curaçao wonende personen die, persoonlijk dan wel door vertegenwoordigers of gemachtigden, binnen het gebiedsdeel een of meer bedrijven of beroepen tijdelijk, doch tenminste drie maanden achtereen uitoefenen, zijn te dier zake belastingplichtig naar en voor hen wordt als zuiver inkomen aangemerkt de geheele zuivere opbrengst, die daarmede in het belastingjaar wordt verkregen.

2. De zuivere opbrengst wordt bepaald naar de beginselen der artikelen 7, 10 en 11.

HOOFDSTUK IV.

Gehuwde belastingplichtigen. Vrijstellingen.

Artikel 22.

De bronnen van inkomen der gehuwde vrouw alsmede hare onder artikel 19 vallende schulden worden beschouwd als bronnen van inkomen en schulden van haren man.

Artikel 23.

1. Het vorige artikel is niet van toepassing:
a. bij scheiding van tafel en bed;

b. bij scheiding van goederen, zonder scheiding van tafel en bed·
c. indien en in zooverre de vrouw voor zich het beheer harer roerende en onroerende goederen en het vrije genot harer inkomsten heeft bedongen.

2. Nochtans wordt in de onder b en c bedoelde gevallen, wanneer de beide echtgenooten binnen het gebiedsdeel Curaçao wonen, de belasting berekend als ware het vorige artikel van toepassing en vervolgens over hen omgeslagen in verhouding van ieders belastbaar inkomen.

Artikel 24.

Van de belasting zijn vrijgesteld de consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden, de hun toegevoegde en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen; allen mits zij geen Nederlandsch onderdaan zijn en overigens binnen het gebiedsdeel Curaçao geen bedrijf of beroep uitoefenen en onder voorwaarde dat, indien door den Staat, ten behoeve waarvan of voor welks vertegenwoordiger de bedoelde diensten worden verricht, eene belasting naar het inkomen of naar het vermogen wordt geheven, de consulaire en andere vertegenwoordigers der Nederlanden, de hun toegevoegde en de bij hen inwonende, in hun dienst zijnde personen in dien Staat eene overeenkomstige vrijstelling genieten.

Artikel 25.

1. De vrijstelling volgens het vorige artikel strekt zich niet uit tot buiten het ambt of de betrekking verworven opbrengst van de bronnen van inkomen, als bedoeld in artikel 20.
2. Ook voor hen die binnen dit gebiedsdeel wonen, is hierbij de bepaling van het slot van artikel 20 van toepassing.

HOOFDSTUK V.

Bedrag der belasting.

Artikel 26.

De belasting bedraagt voor een belastbaar inkomen van:
f 900.— of meer doch minder dan *f* 950.— *f* 5.—
*f*950.— of meer doch minder dan *f* 1000.— *f* 6.—

Is het belastbaar inkomen *f* 1000.— of meer doch minder dan *f* 2000.—, dan bedraagt de belasting *f* 7.— benevens *f* 1.50 voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 1000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 2000.— of meer doch minder dan *f* 3000.—, dan bedraagt de belasting *f*22.— benevens *f* 2.— voor elk geheel bedrag van *f* 100.— waarmede het de som van *f* 2000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 3000.— of meer doch minder dan *f* 4000.—, dan bedraagt de belasting *f* 42.— benevens *f* 2.50 voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 3000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 4000.— of meer doch minder dan *f* 5000.—, dan bedraagt de belasting *f* 67.— benevens *f* 3.— voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 4000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 5000.— of meer doch minder dan *f* 6000.—, dan bedraagt de belasting *f* 97.— benevens *f* 3.50 voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 5000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 6000.—, of meer doch minder dan *f* 7000.—, dan bedraagt de belasting *f* 132.— benevens *f* 4.— voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 6000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 7000.— of meer doch minder dan *f* 8000.—, dan bedraagt de belasting *f* 172.— benevens *f* 4.50 voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 7000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 8000.— of meer doch minder dan *f* 9000.—, dan bedraagt de belasting *f* 217.— benevens *f* 5.— voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 8000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 9000.— of meer doch minder dan *f* 10.000.—, dan bedraagt de belasting *f* 267.— benevens *f* 5.50 voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 9000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f*10.000.— of meer doch minder dan *f* 11.000.—, dan bedraagt de belasting *f*322.— benevens *f* 6.— voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f*10.000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 11.000.— of meer doch minder dan *f* 12.000.—, dan bedraagt de belasting *f* 382.— benevens *f* 6.50 voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 11.000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 12.000.— of meer doch minder dan *f* 15.000.—, dan bedraagt de belasting *f* 447.— benevens *f* 7.— voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f*12.000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 15.000.— of meer doch minder dan *f* 20.000.— dan bedraagt de belasting *f* 657.— benevens *f* 7.50 voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 15.000.— te boven gaat.

Is het belastbaar inkomen *f* 20.000.— of meer, dan bedraagt de belasting *f* 1032.— benevens *f* 8.— voor elk geheel bedrag van *f* 100.—, waarmede het de som van *f* 20.000.— te boven gaat.

HOOFDSTUK VI.

Belastingjaar.

Artikel 27.

1. Het belastingjaar begint met 1 Mei en eindigt met 30 April.

2. Voor hen, die op of na 1 Mei belastingplichtig worden ingevolge artikel 1 of artikel 2, wordt de belasting slechts geheven voor zooveel twaalfde gedeelten als er nog geheele maanden van het belastingjaar over zijn.

3. Het tweede lid is niet van toepassing ten aanzien van de in artikel 21 genoemde belastingplichtigen.

HOOFDSTUK VII.

Aangifte.

Artikel 28.

1. Ten behoeve van de aanslagregeling kunnen de belastingplichtigen tot het doen eener aangifte worden uitgenoodigd door uitreiking van een daarvoor te bezigen biljet.

2. Zoodanig biljet zal worden uitgereikt aan :
   a. de belastingplichtigen, die voor het vorige belastingjaar naar een zuiver inkomen van *f* 3000.— of meer zijn aangeslagen ;
   b. hen, wier inkomsten geacht worden hoofdzakelijk te bestaan uit vaste traktementen of salarissen ;
   c. ieder, die zijn verlangen te kennen geeft een aangifte te doen.

3. Met afwijking van het onder a bepaalde behoeft geen aangiftebiljet te worden uitgereikt aan de belastingplichtigen als bedoeld in artikel 2 wier belastbaar inkomen vermoed wordt enkel te bestaan uit periodieke uitkeeringen ten laste van de begrooting van Curaçao of ten laste van het Algemeen Curaçaosch Pensioenfonds.

Artikel 29.

1. De aangifte bestaat uit een opgave van het zuiver inkomen en van verdere bijzonderheden, die voor de aanslagregeling noodig of nuttig kunnen zijn.

2. Het model van het aangiftebiljet wordt vastgesteld door den Gouverneur.

Artikel 30.

Het aangifte biljet kan, indien het betreft een minderjarige of onder curateele gestelde, aan zijn wettelijken vertegenwoordiger of diens gemachtigde, indien het betreft een belastingplichtige, die sedert den aanvang van het belastingjaar is overleden, aan een der erfgenamen, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over de nalatenschap worden uitgereikt.

Artikel 31.

Voor niet in het gebiedsdeel wonende belastingplichtigen kan het aangiftebiljet worden bezorgd bij of uitgereikt aan hun binnen het gebiedsdeel wonenden of gevestigden vertegenwoordiger of gemachtigde.

Artikel 32.

1. De aangiftebiljetten worden op het eiland Curaçao uitgereikt door of vanwege den Inspecteur der Belastingen en op de

andere eilanden door of vanwege den Gouvernements-Ontvanger.

2. De dag der uitreiking wordt, indien zij niet door middel van de post geschiedt, op het biljet vermeld.

Artikel 33.

Ieder, wien een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden dit biljet duidelijk, stellig en zonder voorbehoud naar waarheid in te vullen of te doen invullen en te onderteekenen.

Artikel 34.

1. De aangiftebiljetten moeten binnen dertig dagen na de uitreiking ten kantore van den Inspecteur der Belastingen of de andere in artikel 32 lid 1 genoemde autoriteit worden terugbezorgd.

2. Vor de belastingplichtigen, die tijdens de uitreiking voor langer dan twee weken afwezig zijn, alsmede voor de belastingplichtigen, vallende onder artikel 2 wordt de termijn verdubbeld.

3. Desverlangd wordt een ontvangbewijs afgegeven.

4. De termijn voor de terugbezorging kan door de in lid 1 genoemde autoriteit worden verlengd.

5. Voor biljetten, die in het ongereede zijn geraakt, worden kosteloos nieuwe verstrekt.

Artikel 35.

1. De aangifte kan namens hem, die daartoe gehouden is, door een ander worden onderteekend, mits krachtens volmacht of krachtens vergunning van de in artikel 32 lid 1 genoemde autoriteit.

2. Indien iemand verklaart niet te kunnen schrijven, wordt het biljet zoo hij zijn verlangen hiertoe te kennen geeft, met

vermelding van de reden door of vanwege de in artikel 32 lid 1 genoemde autoriteit ingevuld en na voorlezing aan den aangever namens dezen onderteekend.

HOOFDSTUK VIII.

Aanslag.

Artikel 36.

1. De binnen het gebiedsdeel wonende belastingplichtigen worden aangeslagen op het eiland waar zij wonen bij het begin van het belastingjaar of bij den aanvang van hunne belastingplichtigheid in den loop van dat jaar.

2. De overige belastingplichtigen worden aangeslagen op het eiland Curaçao.

3. Bij verschil van gevoelen over het eiland van aanslag beslist de Inspecteur der Belastingen.

Artikel 37.

1. De aanslagen worden vastgesteld op het eiland Curaçao door den Inspecteur der Belastingen en op de andere eilanden door den Gouvernements-Ontvanger.

2. De in het eerste lid bedoelde autoriteit of een door haar aan te wijzen ambtenaar kan dengene, die een aangifte heeft gedaan, uitnoodigen om mondeling of schriftelijk nadere inlichtingen te geven.

3. De aangever, die ingevolge een algemeene verordening verplicht is boek te houden, is, desgevraagd, gehouden aan de in het eerste lid bedoelde autoriteit of aan een of meer door haar aangewezen ambtenaren inzage te verleenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving der aangifte of zijner nadere beweringen kunnen dienen.

4. De aanslagen worden zoo noodig met afwijking van de gedane aangifte vastgesteld.

Artikel 38.

De Inspecteur der Belastingen brengt de aanslagen op ko-

hieren en verzendt deze zoo spoedig mogelijk aan de met de invordering belaste Ontvangers.

Artikel 39.

1. Aan ieder, wien een aanslag is opgelegd, wordt door den ontvanger zoo spoedig mogelijk een aanslagbiljet in gesloten omslag kosteloos uitgereikt.

2. In geval van uitreiking per post wordt de dag der ter post bezorging in het kohier en op het biljet vermeld. Deze vermelding strekt dan tot bewijs van den dag der uitreiking. Ingeval van uitreiking anders dan per post wordt de dag der uitreiking op den omslag van het biljet en op een lijst door den persoon, met het uitreiken belast, bijgehouden, aangeteekend en later op het kohier vermeld. Deze vermelding strekt dan tot bewijs van den dag der uitreiking.

Artikel 40.

1. Met afwijking in zooverre van hetgeen in dit en het vorige hoofdstuk is bepaald, is een ieder, die het gebiedsdeel Curaçao wenscht te verlaten en aan wien alsdan nog geen aanslag voor het loopende belastingjaar is opgelegd, gehouden terstond aangifte te doen en tevens te voldoen aan de verplichtingen ingevolge artikel 37.

2. De aanslag opgelegd aan een persoon als bedoeld is in het vorige lid is terstond invorderbaar.

Artikel 41.

De aanslagen, opgelegd aan de in artikel 21 genoemde belastingplichtigen, worden telkens na afloop van een kwartaal bij gebleken noodzakelijkheid door een naderen aanslag aangevuld.

HOOFDSTUK IX.

Bezwaren tegen den aanslag.

Artikel 42.

1. Hij, die bezwaar heeft tegen den hem opgelegden aanslag, kan binnen twee maanden na de dagteekening van het aan-

slagbiljet een bezwaarschrift indienen bij den Inspecteur der Belastingen.

2. Bevindt de aangeslagene zich buiten het gebiedsdeel Curaçao dan wordt de termijn verdubbeld.

Artikel 43.

1. Op de bezwaarschriften wordt door den Inspecteur der Belastingen beschikt.

2. Indien de reclamant in zijn bezwaarschrift het verlangen daartoe heeft te kennen gegeven, wordt hij vooraf door of vanwege den Inspecteur der Belastingen gehoord. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen, of om de overwegingen te vernemen, die bij de vaststelling van den aanslag hebben gegolden.

3. De reclamant kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen. Om geldige redenen kan de Inspecteur der Belastingen de vertegenwoordiging door een bepaalden gemachtigde weigeren. De Inspecteur der Belastingen heeft het recht te vorderen, dat de reclamant zijn gemachtigde vergezelt.

4. De reclamant is, desgevraagd, gehouden den Inspecteur der Belastingen of een of meer door dezen aangewezen ambtenaren inzage te verleenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving zijner beweringen kunnen dienen.

Artikel 44.

1. Indien de volgens hoofdstuk VII vereischte aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge artikel 37 of 43, wordt de aanslag gehandhaafd, zoo niet is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is.

2. Hij wien inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben gehad, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

3. Voor eene weigering om te voldoen aan de verplichting in-

gevolge artikel 38 of 44, kan een belastingplichtige zich niet met vrucht beroepen op de omstandigheid, dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij eenig wettelijk voorschrift zijn opgelegd.

Artikel 45.

1. De beschikking van den Inspecteur der Belastingen op het bezwaarschrift is met redenen omkleed.

2. Afschrift wordt door den Inspecteur der Belastingen aan den reclamant uitgereikt bij aangeteekenden brief of tegen gedagteekend ontvangbewijs.

Artikel 46.

Hij die bezwaar heeft tegen de beschikking op zijn bezwaarschrift kan binnen twee maanden, nadat het afschrift ingevolge artikel 45 ter post is bezorgd of tegen ontvangbewijs is uitgereikt, in beroep komen bij den Raad van Beroep voor belastingzaken. Bevindt de aangeslagene zich buiten het gebiedsdeel Curaçao, dan wordt de termijn verdubbeld.

HOOFDSTUK X.

Navordering.

Artikel 47.

1. Bijaldien eenig feit grond oplevert voor het vermoeden, dat ten onrechte besloten is geen aanslag op te leggen of een aanslag te vernietigen, dat een te lage aanslag is opgelegd of dat op een aanslag een te hooge vermindering of ontheffing is verleend, kan de te weinig geheven belastingen van den belastingplichtige of zijne erfgenamen worden nagevorderd, zoolang niet sedert den aanvang van het belastingjaar drie jaren zijn verstreken.

2. Navordering is niet toegelaten, wanneer geen verplichting tot het doen eener aangifte heeft bestaan.

Artikel 48.

1. De aanslag tot navordering wordt vastgesteld door de in het eerste lid van artikel 37 bedoelde autoriteit.

2. Alvorens tot navordering over te gaan stelt de in het vorig lid bedoelde autoriteit den belastingplichtige of, indien deze is overleden, ieder der bekende erfgenamen, den executeur-testamentair, den bewindvoerder of den curator over zijne nalatenschap, in de gelegenheid de opheldering te geven, welke deze dienstig mocht achten.

3. De omstandigheid, dat de voorschriften van het vorige lid niet volledig zijn nageleefd, maakt den aanslag tot navordering niet ongeldig.

4. Het tweede lid blijft buiten toepassing, indien betrokkenen uit eigen beweging schriftelijk mededeeling hebben gedaan, dat ten onrechte geen of te weinig belasting is geheven en daarbij tevens de noodige inlichtingen hebben verstrekt.

Artikel 49.

1. De in een aanslag tot navordering te begrijpen belasting wordt met het viervoud daarvan verhoogd.

2. De verhooging blijft achterwege, indien de navordering plaats vindt op grond van het vierde lid van het vorige artikel verkregen gegevens.

3. De verhooging wordt evenmin geheven, indien en voorzoover de navordering plaats vindt als gevolg van een verkeerde schatting van den belanghebbende, waarvan aannemelijk is, dat zij te goeder trouw heeft plaats gehad.

Artikel 50.

Hij die bezwaar heeft tegen den hem opgelegden aanslag tot navordering van belasting kan binnen twee maanden na de dagteekening van het aanslagbiljet in beroep komen bij den Raad van Beroep voor belastingzaken. Bevindt de aangeslagene

zich buiten het gebiedsdeel Curaçao dan wordt de termijn verdubbeld.

HOOFDSTUK XI.

Ontheffingen.

Artikel 51.

Ontheffing van den aanslag over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar wordt verleend:
a. aan den belastingplichtige bedoeld bij artikel 1, die het gebiedsdeel Curaçao metterwoon verlaat;
b. aan den belastingplichtige bedoeld bij artikel 2, die zich binnen het gebiedsdeel metterwoon vestigt of die ophoudt in één of meer der bij dat artikel gestelde gevallen te verkeeren.

Artikel 52.

1. Bij overlijden van een belastingplichtige wordt, indien het inkomen, waarvoor hij is of wordt aangeslagen, geheel of ten deele bestond uit opbrengst van onderneming of arbeid, uit periodieke uitkeeringen van het leven afhankelijk of uit opbrengst van zaken waarvan hij vruchtgenot had, aan zijn erfgenamen over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar geheele of gedeeltelijke ontheffing van zijn aanslag verleend.

2. Grondslag voor het berekenen der ontheffing is het verschil tusschen den aanslag en de belasting, die over gelijk tijdvak zou zijn geheven, indien de opbrengst van onderneming tot geen hooger bedrag dan vier ten honderd 's jaars van het daarin belegde eigen kapitaal in rekening ware gebracht en de verdere onder het vorige lid vallende bestanddeelen van het inkomen buiten aanmerking waren gelaten.

Artikel 53.

1. Aan den belastingplichtige bedoeld bij artikel 1, alsmede aan den belastingplichtige, vallende onder de letters e en f van artikel 2, wordt, indien zijn belastbaar inkomen, be-

rekend over een jaar, door het staken van een bedrijf of beroep, door het eindigen van een vruchtgenot of door het verlies van een bron van inkomen als bedoeld bij artikel 20 onder d, daalt beneden drie vierden van het bedrag waarnaar zijn aanslag is of wordt geregeld, over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar een ontheffing op dien aanslag verleend.

2. Grondslag voor het berekenen der ontheffing is het verschil tusschen den aanslag en de belasting die naar het overgebleven belastbaar inkomen over gelijk tijdvak zou zijn geheven.

3. De ontheffing wordt niet verleend, wanneer binnen drie maanden het belastbaar inkomen, door het ontstaan eener nieuwe bron van inkomen uit het bedrijf of beroep, vruchtgenot of periodieke uitkeering, stijgt tot of boven het hiervoren bedoelde drie vierde gedeelte.

Artikel 54.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt de in artikel 49 bedoelde verhooging niet als een deel van den aanslag beschouwd.

Artikel 55.

De ontheffingen volgens dit hoofdstuk moeten uiterlijk binnen drie maanden na afloop van het belastingjaar, schriftelijk worden aangevraagd aan den Inspecteur der Belastingen.

Artikel 56.

1. De uitspraak van den Inspecteur der Belastingen op een verzoekschrift als bedoeld bij het vorige artikel, is met redenen omkleed, wanneer het verzoek geheel of ten deele wordt afgewezen.

2. Afschrift der uitspraak wordt aan den verzoeker uitgereikt bij aangeteekenden brief of tegen gedagteekend ontvanbewijs

Artikel 57.

1. Hij die bezwaar heeft tegen de uitspraak op zijn verzoekschrift, kan binnen twee maanden, nadat het afschrift ingevolge het vorige artikel ter post is bezorgd of tegen ontvangbewijs is uitgereikt, in beroep komen bij den Raad van Beroep voor belastingzaken. Bevindt de aangeslagene zich buiten het gebiedsdeel Curaçao dan wordt de termijn verdubbeld.

HOOFDSTUK XII.

Voorkoming van dubbele belasting.

Artikel 58.

Indien een persoon, vallende onder artikel 1, tevens in Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname aan een inkomstenbelasting is onderworpen, wordt zijn volgens artikel 26 berekende belasting verminderd met de belasting, eveneens volgens dat artikel berekend, voor een inkomen gelijk aan het gedeelte van zijn inkomen, dat in Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname belastbaar is.

HOOFDSTUK XIII.

Bijzondere bepalingen.

Artikel 59.

1. Het is een ieder verboden hetgeen hem in zijn ambt of betrekking, bij de uitvoering dezer landsverordening of in verband daarmede, nopens inkomen, opbrengst, uitdeelingen, en in het algemeen nopens de zaken of werkzaamheden van een ander, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan noodig is voor de uitoefening van dat ambt of die betrekking, of voor de invordering van eenige aan het Gouvernement verschuldigde belasting.

2. Het verbod van dit artikel geldt mede voor niet-ambtelijke deskundigen, die in verband met de uitvoering dezer lands-

verordening worden geraadpleegd of met eenige werkzaamheid belast.

Artikel 60.

1. Een ieder is gehouden aan de in het eerste lid van artikel 37 bedoelde autoriteit of door haar aan te wijzen ambtenaar op aanvraag, binnen veertien dagen eene onderteekende opgaaf te verstrekken van de personen die op het tijdstip der aanvraag in zijn dienst waren, of gedurende het daaraan voorafgegane kalenderjaar meer dan 31 dagen in zijn dienst geweest zijn.

2. Behalve den naam en de voorletters van die personen moet de opgaaf, voor elk hunner, nauwkeurig de woonplaats vermelden, benevens de belooning, in welken vorm ook genoten, naar den toestand op een in den aanvraag genoemd tijdstip of, desgevraagd, over het laatstverloopen kalenderjaar of over het gedeelte van dit jaar gedurende hetwelk de persoon in dienst is geweest. In het laatste geval wordt tevens melding gemaakt van het tijdvak of de tijdvakken, waarover de belooning loopt.

3. Als in dienst zijnde worden ook beschouwd commissarissen, personen die niet anders dan op provisie werken, en personen die geregeld voor denzelfden persoon aangenomen werk verrichten.

4. Ten aanzien van personen, die buiten het gebiedsdeel wonen en uitsluitend daarbuiten werkzaam zijn, behoeft de opgaaf niet te worden gedaan. Voorts behoeft met adresveranderingen, welke hebben plaats gevonden nadat het dienstverband is verbroken, bij het doen van de opgaaf geen rekening te worden gehouden.

5. Niet binnen het gebiedsdeel Curaçao wonende personen, die binnen het gebiedsdeel een bedrijf of beroep uitoefenen, alsmede hun vertegenwoordigers en bedrijfsleiders, zijn tot gelijke opgaaf gehouden jegens de in lid 1 genoemde autoriteit.

6. De termijn voor het verstrekken van de opgaaf kan door de in lid 1 genoemde autoriteit worden verlengd.

Artikel 61.

Onjuiste aanslagen kunnen door den Inspecteur der Belastingen ambtshalve worden verminderd.

Artikel 62.

De ontheffingen volgens hoofdstuk XI kunnen door den Inspecteur der Belastingen ambtshalve worden verleend.

Artikel 63.

In bijzondere gevallen van dwaling of verschoonbaar verzuim kan de Gouverneur geheele of gedeeltelijke kwijtschelding van een aanslag verleenen.

Artikel 64.

Ten aanzien van den aanslag van een overledene kunnen zijne erfgenamen de bezwaar-, verzoek- en beroepschriften indienen, tot welker indiening de overledene bevoegd zou zijn geweest.

Artikel 65.

1. Voor het indienen van bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen worden vertegenwoordigd:
   de erfgenamen van een aangeslagene, door een hunner, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over de nalatenschap;
   minderjarigen en onder curateele gestelden door hun wettelijken vertegenwoordiger.

2. Alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen door een gemachtigde worden onderteekend.

3. In alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften moet, indien degene die voor zich zelf of als vertegenwoordiger optreedt, niet binnen het gebiedsdeel woont of gevestigd is, woonplaats binnen het gebiedsdeel worden gekozen.

Artikel 66.

1. De aanslagbiljetten worden in gesloten omslag uitgereikt.

2. Aanslagbiljetten, die bij de betaling in gesloten omslag worden aangeboden, worden, na afschrijving der betaalde som, op dezelfde wijze teruggegeven.

Artikel 67.

De belasting der personen vallende onder artikel 1, die geen vaste woonplaats binnen het gebiedsdeel hebben, alsmede de belasting ingevolge artikel 2, is dadelijk in haar geheel invorderbaar.

De belasting van personen vallende onder artikel 2 letter f is van het bepaalde in het eerste lid uitgezonderd.

Artikel 68.

Voor een aanslag tot navordering of verhooging van belasting, die na overlijden van den belastingplichtige wordt vastgesteld, zijn de erfgenamen niet verder aansprakelijk dan ieder tot het beloop van zijn erfdeel, vermeerderd met het bedrag van hetgeen hem gelegateerd is.

HOOFDSTUK XIV.

Strafrechtelijke bepalingen.

Artikel 69.

1. Hij,die eene aangifte, als bedoeld bij hoofdstuk VII, voor zich zelven of voor een ander, opzettelijk onjuist of onvolledig doet, wordt, indien daaruit nadeel voor Curaçao kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden.

2. De bepaling van het eerste lid blijft buiten toepassing, indien de aangever, zoolang het openbaar ministerie niet is verwittigd, uit eigen beweging alsnog eene juiste en volledige aangifte doet, mits :

hetzij de aanslag nog niet is vastgesteld en de aangever niet overeenkomstig artikel 37 tot het geven van nadere inlichtingen of tot het verleenen van inzage van boeken of andere bescheiden is uitgenoodigd ;
hetzij de aanslag te laag is vastgesteld.

Artikel 70.

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

1o. hij die aan de in artikel 37 lid 1 bedoelde autoriteit of een door haar aangewezen ambtenaar opzettelijk een valsch of vervalscht geschrift als bewijsstuk overlegt;

2o. hij die, nadat hem door de in artikel 37 lid 1 bedoelde autoriteit of door een door haar aangewezen ambtenaar is gevraagd inzage te verleenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving zijner aangifte of bewering kunnen dienen, of nadat zijn aanbod om inzage van boeken of bescheiden te verleenen, is aanvaard, opzettelijk een valsch of vervalscht boek of ander geschrift ter inzage aanbiedt;

3o. hij die, door de in artikel 37 lid 1 bedoelde autoriteit of een door haar aangewezen ambtenaar gevraagd om eene opgaaf als bedoeld bij artikel 60, opzettelijk eene valsche of vervalschte opgaaf verstrekt.

Artikel 71.

1. Hij die opzettelijk de bij artikel 59 opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.
2. Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.
3. Geene vervolging wordt ingesteld dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Artikel 72.

1. Hij die niet volledig voldoet aan zijne verplichting ingevol-

ge artikel 60 wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

2. Indien de verplichting ingevolge dat artikel rustte op eene naamlooze vennootschap, eene coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging, een onderlinge verzekeringmaatschappij of eene stichting, wordt de strafvervolging ingesteld en wordt de straf uitgesproken tegen de leden van het bestuur.

Artikel 73.

Het niet doen van de volgens hoofdstuk VII vereischte aangifte wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 74.

De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, behalve de feiten strafbaar volgens artikel 72 en 73 die als overtreding worden beschouwd.

Artikel 75.

1. Met het opsporen van overtredingen dezer landsverordening zijn belast de in artikel 8 onder 1o. tot en met 4o. van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, de Inspecteur der Belastingen en de Gouvernements-Ontvangers.

2. Zij maken van hunne bevinding proces-verbaal op, dat bij overtreding van artikel 72 en 73 den bekeurde in afschrift wordt medegedeeld.

Artikel 76.

Wegens de feiten strafbaar volgens artikel 72 en 73 kan de bekeurde vanwege den Procureur-Generaal tot transactie worden toegelaten.

Artikel 77.

1. Wanneer eene veroordeeling krachtens artikel 69 onherroepelijk is geworden, wordt de aan het Gouvernement onthou-

den belasting, ook na het verstrijken van den bij artikel 47 bepaalden termijn, nagevorderd.

2. Artikel 48 lid 2 is hierbij niet van toepassing.

HOOFDSTUK XV.

Slotbepalingen.

Artikel 78.

De stukken betreffende toepassing dezer landsverordening of daaruit voortvloeiende, zijn vrij van zegel en worden, voor zoover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd.

Artikel 79.

1. De belasting is behoudens het bepaalde in het derde lid van dit artikel, het tweede lid van artikel 40 en het bepaalde in artikel 67, invorderbaar in vier gelijke termijnen, verschijnende op den voorlaatsten werkdag der maanden Juli, October, Januari en April.

2. Zijn bij de uitreiking der biljetten één of meer termijnen reeds verstreken, dan zijn deze bij de uitreiking terstond invorderbaar.

3. De belasting is terstond invorderbaar voor wat betreft aanslagen ten bedrage van tien gulden of daar beneden.

Artikel 80.

Deze landsverordening kan worden aangehaald onder den titel: „Landsverordening op de inkomstenbelasting 1940".

Artikel 81.

1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 Mei 1940.

47

2. Gerekend van dien datum vervallen,behalve voor de belasting verschuldigd over vóór dat tijdstip aangevangen belastingjaren, de bepalingen van de Inkomstenbelastingverordening 1906 zooals deze luidt na de daarin laatstelijk bij landsverordening van 1 Maart 1938 (P. B. No. 21) aangebrachte wijzigingen.

Gegeven te Willemstad, den 30sten April 1940.

G. J. J. WOUTERS.

De gouvernements-secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 16den Mei 1940.
De gouvernements-secretaris,
GRONEMEIJER.